

ПЕЙО ЯВОРОВ ВИДЕНИЯ

chitanka.info

Небе — куришумена безкрайност — отразено
през ледена кора в куришумени води.
Самотен коленичил на леда, смутено
през него гледам аз: ни слънце, ни звезди, —
ни ден, ни нощ, — безцветян здрач — мъгла.

Безцветни,

край отражението мое сенки рой
минуват и не спират: сенки мимолетни,
залутани безцелно, жадни за покой.

Аз виждам своя образ там: изпод водите
държат подводни храсти в кървави бодли
челото изранено. Съскаци и зли,
през моите уста на хаоса змиите
подават сноп езици. Камък там лежи,
и камък остър на гърдите ми тежи.

Не съм аз там — не съм това — не съм!... Безцветни
край сянката ми шетат сенки рой,
залутани безцелно, жадни за покой...
Минуват сенки: в погледите мимолетни
и съжаление и уплах се чете.
Минуват, заминуват и не спират те.

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.